

Općina Kakanj – 2. mjesto

Općina Kakanj zauzima 2. mjesto u prvom krugu formiranja rang liste Indeksa rada općina, ostvarujući ukupnu ocjenu od 55,3 od mogućih 100 poena.

Segment "Transport" ima najbolju ocjenu, sa ostvarenih 100,0 od mogućih 100 poena, a što je rezultat prepuštanja ovog segmenta javne usluge privatnom sektoru. Međutim, i druge općine koje su uključene u prvom krugu formiranja Indeksa rada općina imaju isti rezultat u ovom segmentu djelovanja, tj. sve četiri općine su ovaj segment prepustile privatnom sektoru. Sljedeći najbolje ocijenjeni segment je "Ulaganje i razvoj", sa ostvarenih 64,0 od 100 poena, a što je rezultat dobro organizovane pijačne djelatnosti i djelatnosti razvojne agencije. Također, Općina Kakanj je jedina od ove četiri koja je bila u stanju da nam pruži informaciju o prosječnom broju dana za rješavanje sudskih sporova na nivou općine, kao i broj neriješenih slučajeva. Međutim, ukupna vrijednost segmenta "Ulaganje i razvoj" ne odudara puno od ostalih općina, iz razloga što su ostali indikatori slabiji u odnosu na druge općine, a koje uključuju informacije o start-upima, građevinskim dozvolama i investicijama. Segment „Edukacija“ ima relativno nisku ocjenu, što je rezultat relativno niskog nivoa uključenosti djece u sistemu predškolskog odgoja i obrazovanja, kao i relativno malog učešća privatnih ustanova u ukupnom broju djece koja su uključena u sistem. Segment „Zdravstvo“, također ima relativno nisku ocjenu, što je rezultat nepostojanja procesa eksterne evaluacije rada javnih zdravstvenih institucija, i relativno malim udjelom privatnih distributera zdravstvene zaštite. Međutim, ovo je problem i u ostalim općinama koje su uobzirene u analizi, tako da Općina Kakanj ne odudara od prosjeka. Također slaba ocjena je dodijeljena u segmentu „Administracija i upravljanje ljudskim resursima“, a razlog su relativno visoki lični troškovi općinskih radnika, kao i materijalni troškovi za rad općine po glavi stanovnika. Kakanj ima i najveću vrijednost transfera i subvencija po glavi stanovnika, oduzimajući time građanima direktnu kontrolu nad trošenjem njihovih sredstava.

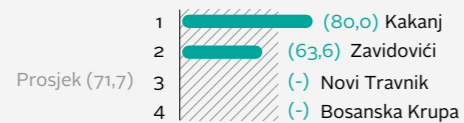
Uslovi za stanovništvo

Kakanj (61,5) Prosjek (69,5)

Primjer dobre prakse - Grijanje

Općina Kakanj svoju relativnu prednost u nudenju usluge daljinskog grijanja bazira na činjenici da istu nudi po povoljnijoj cijenu u odnosu na Općinu Zavidovići. Ostali elementi, uključujući i prednosti i nedostatke su podjednaki između ove dvije općine. Bosanska Krupa i Novi Travnik nema ovu vrstu javne usluge i time nisu uključene u poređenje.

Primjer loše prakse:
Nema loših primjera.

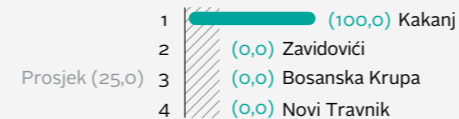
Uslovi za investitore

Prosjek (56,2) Kakanj (60,9)

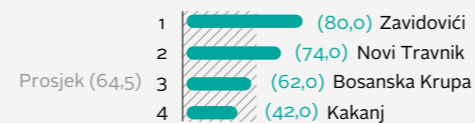
Primjer loše prakse - Rješavanje sporova

Općina Kakanj je jedina općina koja je u ovom krugu prikupljanja informacija dostavila podatke vezane za segment "Rješavanje sporova" čime je već postavila standard za ostale općine. Samim praktikanjem prikupljanja podataka o prosječnom broju dana za rješavanja sporova i broju neriješenih slučajeva se podstiče unapređivanje u ovoj oblasti javne usluge.

Primjer loše prakse - Budžet

Općina Kakanj ipak odudara od principa tržišne ekonomije kada je u pitanju budžetsko opterećenje stanovnika. Pa tako, ova općina evidentira najveće poresko opterećenje po glavi stanovnika, ima najveći nivo zaduženja u odnosu na prihode općine, te relativno nisku proporciju javnih nabavki ostvarenih posredstvom otvorenog tendera.

Načela dobrog upravljanja

Kakanj (37,6) Prosjek (46,8)

Primjer dobre prakse:
Nema dobrih primjera.

Primjer loše prakse - Administracija i upravljanje ljudskim resursima

Nažalost, općina Kakanj pored segmenta "Budžet" pokazuje i znakove relativno veće vlade kroz indikatore iz segmenta " Administracija i upravljanje ljudskim resursima ", pa tako ova općina ima relativno visok trošak ličnih primanja uposlenika općine i materijalnih troškova po glavi stanovnika. Također, iznos transfera i subvencija po glavi stanovnika je najveći u odnosu na ostale općine, i predstavlja loš primjer velikog udjela državnog organa u raspoređivanju sredstava stanovnika, prebacujući time kontrolu nad sredstvima iz ruku građana u ruke državnog administrativnog mehanizma.

